

[Sigsgaard.]

ver deres skat lav, derfor kan de nøjes med at udskrive med en lav skatteprocent. Det vil altså sige, at det først og fremmest er velhavende mennesker, der nyder godt af de lave skatter. Og hvorfor er en fattig kommune fattig? Selvfølgelig fordi folk i den kommune har små indkomster. For alligevel at få penge nok i kassen må den fattige kommune kræve høje skatter af sine jævnt eller dårligt stillede indbyggere, og det må den til trods for de lapperier, der er lavet herinde. Det vil altså sige, at det mest er de dårligst stillede, der betaler de store skatter. Resultatet er altså: de rige i de rige kommuner betaler en lille skat, de fattige i de fattige kommuner betaler en høj skat. Og det bliver værre og værre, for de rige kommuner sørger for, f. eks. ved mest at tillade dyrt villabyggeri, at stadig flere rige eller velstillede flytter ind, og nogle gange prøver de oven i købet på at jage almindelige mennesker ud ved at lave for få børnehaver og skoler og legepladser og for få lejligheder. Også Danmark har på den måde sin apartheidpolitik.

I hovedstadsområdet samler de velstillede sig i den smukke og sunde nordegn, almindelige mennesker kan så slås om lejlighederne i den flade og stadig mere forurenede vestegn, og tilsvarende er det mange andre steder. Dette system bliver ikke ændret ved regeringens forslag. Gentofte og flere andre kommuner skal stadig væk være millionærernes skattely. Det vil i hvert fald VS ikke længere være med til — og jeg forstod, der er flere andre, der heller ikke rigtig vil længere — og derfor har vi altså fremsat vort eget forslag, der går ud på, at alle med samme indtægt skal betale lige stor skat, hvor de end bor, og at de mere velstillede skat stiger, medens de dårligt stillede skat går ned; de jævnt og dårligt stillede sparer særlig meget i de dyre kommuner.

I bemærkningerne har jeg vist, hvad forslaget ville have betydet i penge i 1968-69 — det er de sidste tal, vi nøjagtig kender. Men jeg har også tilladt mig at regne ud

omtrentligt, hvad det vil betyde nu på 1970-niveau. En forsøger med en ansat indkomst på 20.000 kr. vil, hvis han bor i Thisted, spare 1.000 kr. på et år, men tjener han 80.000 kr. og bor i Gentofte, kommer han af med 7.600 kr. ekstra. Bor skatteyderen med de 20.000 kr. i en mindre provinsby, vil han gennemsnitlig spare 300 kr. Han med de 80.000 kr. ville i provinsbyen komme af med 4.800 kr. ekstra. Dertil kommer, at besparelsen for mindre indtægter bliver endnu større, når persontilskuddene kommer til. Hvordan opnår vi nu det? Hvordan opnår vi, at alle med samme indtægt kommer til at betale samme skat? Ja, det gør vi ved simpelt hen at afskaffe kommuneskatten og gøre grundskylden statslig med samme promille overalt. Statsskatteprocenten vokser jo med indtægten, det gør kommuneskatteprocenten ikke, og derfor stiger skatten for de høje indkomster og falder for de lave, når kommuneskatten afskaffes og statsskatten i stedet for sættes op uden ændringer i skalaen — og vi har ikke foreslået ændringer i skalaen.

Men hvad så med kommunernes selvstyre, når de ikke længere selv kan kræve skat op? Ja, vort system er indrettet, så kommunerne får mere selvstyre end i dag. Hr. Ove Hansen har altså ikke ret — jeg tror, det var hr. Ove Hansen, der havde betænkeligheder med hensyn til kommunernes selvstyre. Det har vi også haft, da vi udarbejdede forslaget, og derfor er det altså udarbejdet sådan, at det skulle udvide kommunernes selvstyre i forhold til nu. Jeg tror godt, hr. Ove Hansen og jeg kan blive enige om, at kommunernes selvstyre i dag måske ikke er helt så meget værd, som vi nogle gange hører påstået. Der er meget, meget kraftige statsindgreb i dag, på mange områder alt, alt for kraftige. Der er altså behov for et større selvstyre, og det ville vi nå med vort forslag.

Loven om vort system skal nemlig bestemme, at kommunerne skal råde over flere af statsskattepengene, end de har brug for. Der skal nemlig være penge nok også til de